

Kleine KeizerKrant

NR 81

JULI 2026



**DEKENIJ
PRINSEN
HOF**

Editoriaal	3
Agenda Prinsenhoffeesten 2026	4
Keizer voor 1 dag	5
Bij de burens	6
Ons archief	
Ons oud buurtuis	8
Ons buurtuis en zijn architect	11
Ons buurtarchief	13
Het Breistertje	18
Onze buurt: Het Prin'zen'hof	24
Het Nest, Abrahamstraat 16	28
Beste Prinsenhovelingen	30
Het was de mooiste tijd	31
Meer Prinsenhof	34
De kleine kleine keizerskrant	36
Keizerlijk nieuws!	38
Paasactiviteit voor de kinderen	40
Interview met prins Lupo	41
Kleurplaat	42
Gedichten uit 'De mmm.... van smakelijk'	43
Contacten & Colofon	47

Beste bovenste beste burens,



Editoriaal

Beste bewoners van Prinsenhof,

Zo blij dat we weer een nummer van dit krantje mogen inleiden. Het is een beetje een speciaal nummer, want voor het eerst in jaren moest de redactieploeg het stellen zonder hun vaandeldrager, Michel. Na een aantal jaren van goede zorgen over deze krant, heeft Michel gekozen om zich ten volle te gooien op zijn vele andere nevenactiviteiten en interesses. En het is hem gegund! In naam van zijn ploeg en van de kerngroep van de dekenij, bij deze dan ook een dikke merci aan Michel! Hij zorgde ervoor dat de andere redactieleden hun teksten 'op tijd' inleverden, dat alles nagelezen en opgesmukt werd, om dan bij vormgever en drukker aan te kloppen. Dank voor je inzet, Michel!

Rita heeft ad interim de taak overgenomen om dit nummer samen te stellen, maar in feite zijn we op zoek naar versterking. Wil jij graag een bijdrage leveren voor dit krantje, of heb je tijd en zin om de afwerking ervan te ondersteunen, dan ben je zeker welkom in het midden van deze redactie! We kregen van Michel een lijstje van wat hij allemaal deed, maar neem gerust contact op met Rita of iemand anders van de redactie of met mezelf. Dat lijstje krijg je er dan bij.

Ook Laike, die jaren het kinderkrantje verzorgde, heeft de fakkel doorgegeven. Tess wordt verwelkomd als nieuw redactielid, die heel graag voor de kinderen in de buurt een bijdrage levert! Hartelijk dank aan Laike en wat fijn, Tess, dat jij dit zo enthousiast overneemt!

Vanuit de dekenij kijken we ook weer terug op een zeer gevuld voorjaar, waarbij we zoveel mogelijk verschillende groepen bewoners proberen aan te spreken. Als nieuwkomers op het programma: 'café des amis', elke eerste vrijdag van de maand - met steeds andere uitbaters, een ander interieur en zelfs andere bezoekers. De cinefielen, de pilatessen, de quizzers, de opkuisers en weggevers, de paaskleuters en de petanquers en de fietsers in de buurt... allen konden aan bod komen in onze actieve buurt.

Naast de grote Kunstbiënnale willen we ook 2-jaarlijks een kleinere tentoonstelling organiseren in ons buurtuis. Hopelijk hebben jullie kunnen genieten van het prachtige 'To be is to Weave!'.

Volg steeds onze nieuwsbrief en onze website Prinsenhof-Gent.be voor een correcte planning, want we durven inderdaad nog wel eens iets toevoegen of moeten eens iets aanpassen in de planning, waarvoor onze excuses.

Daarnaast ben ik blij te mogen aankondigen dat we samen met de Stichting Lodewijk de Raet een traject opstarten om nog 'Meer Prinsenhof' te bewerkstelligen! Meer hierover in een apart artikel. Je hoort er nog van!

Geniet van de komende zomer, onze activiteiten en elkaar!
Kaat

Prinsenhoffeesten 2026

Vrijdag 4 september

- 18:00 Opening van de vernieuwde speeltuin aan Bachtenwalle
Straatparade met de vlaggen en met swingende muziek
- 19:30 Burenreceptie met frietjes: Welkom op het plein!
- 21:30 Fuif met dj Soul Moussaka
- 01:25 Laatste dans

Zaterdag 5 september

- 10:00 bar open
- 11:00 – 13:00
BoekenBurenBuiten
Een panel leest en bespreekt 3 boeiende boeken
Muzikaal intermezzo: Eva De Roovere brengt nummers uit nieuwe CD
- 13:00 : Krok Karel te koop
- 14:00 : Wafels en koffie en taart
- 15:00 – 17:00
De Waanzinnige Beestenboel
Animatie voor kinderen en hun (groot)ouders
- 17:30 optreden 'Those Metal Boys and their Metal Toys'
- 19:00 – 20:30
Barbecue
Prijs : voorverkoop 20€/12€ - dagprijs 22€/13€
Inschrijving verplicht: link volgt

Zondag 6 september

- 7:00 Koffie/ontbijt/bar open
- 9:00 – 16:00
Rommelmart
- 11:00 – 16:00
Vrij podium
- 17:00 Laatste pint



©Patrick Cohen

Keizer
1 voor
dag

Henricus
Crombach

Nieuwe buren

In Sanderswal 22 arriveerde Helena Van Cauteren. Naar ik hoorde kan ze lekkere soep koken en is ze bereid om mee te helpen met de buurtwerking. Meer dan welkom dus!

Geboortes

Op 8 oktober 2025 werd in de Tinnenpotstraat Titus Wilfried Marie Vanderpoorten geboren, een broer voor Felix en Oskar. We wensen Anneleen en Karel veel geluk met hun drie zonen.

Overlijden

Patrick Callens, architect stedenbouwkundige restaurateur, is overleden op 14 mei 2026. We bieden zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen onze oprechte deelneming aan.

Straatjes met een staartje

Gewad

- Advocaat Eline Tritsman heeft het Gewad verlaten, zowel beroepshalve als privaat.
- Leni Huyghe, dochter van Marlien Buysens en Willi Huyghe, stelde haar eerste langspeelfilm voor met als titel **'Real Faces'**. Lezers van De Standaard (ook in De Tijd en Focus Knack) zagen haar naam misschien al opduiken in het kader van het filmfestival in Oostende, waar de film in première ging. Verwacht geen spannend avontuur. 'Real Faces' is een ingehouden, intimistische film met oog voor detail en zin voor het absurde. Het vormt een tijdsbeeld vanuit het beweeglijk gonzen van een stad, Brussel dus, waar Leni woont en werkt. Hopelijk krijgt de film een massa kijkers, zodat het Vlaams Audiovisueel Fonds klaar staat om nieuwe projecten te subsidiëren en zien we haar naam nog veel opduiken.

Simon de Mirabellostraat

De werken aan het project 'De Motte' lopen nog altijd. De oplevering wordt verwacht in september dit jaar.

Huisnummer 5 is recent afgewerkt en wordt te koop aangeboden.

Huisnummer 6 is verkocht en de nieuwe eigenaars renoveren de wonin.

Huisnummer 11 wordt grondig gerenoveerd.

Voor de parking van de voormalige feestzaal 'Quartier Sauvage' werd door de eigenaars een vergunning aangevraagd voor het bouwen van een eengezinswoning in de tweede bouwlijn. Dit dus achter woningen gelegen aan de straatkant met een middelgroot openluchtzwembad en carport. Mogelijk omwille van het feit dat tijdens het openbaar onderzoek bezwaar werd ingediend door de omwonenden, hebben de eigenaars hun

vergunningsaanvraag ingetrokken. Het is nog niet geweten wat er in de plaats zou komen. We hopen op minder verkeershinder in deze straat die toch een in- en uitvalsweg is voor het Prinsenhof.

Lodewijk van Malestraat

Het lied 'Laat het gras maar groeien' is hier van toepassing. De nieuwe speeltuigen kunnen ondertussen wel al uitgetest worden. Door de nieuwe aanleg is de bank verplaatst. Die staat nu nog dicht bij de vuilnisbak maar toch slagen bezoekers erin om hun blikjes naast/onder de bank te gooien.

Tinnenpotstraat

Na 25 jaar houdt Theater Tinnenpot ermee op. Voor Tinnenpot een theater werd, was het een papierfabriek, en later ook een squashterrein. In het hele complex beginnen alle zes zalen met een B: Beckett, Balkon, Biljart, Bouffon, Binnenhof en Bonbonnière. De bezieler en jarenlang directeur van Tinnenpot, was Jo Decaluwe, overleden in 2021. Het theater werkte zonder subsidie en met een dwarse programmering. Een theater waar bijna alles kon: van comedy tot Kafka, van poppentheater tot politiek cabaret, van het Spekkenfestival voor kinderen tot (in het verleden) Julien Schoenaerts en Nand Buyl. (Bron: De Standaard, dinsdag 31 maart 2026)

Ook de Prinsenhofbuurt maakte soms gebruik van deze ruimte, denk maar aan de kunstbiënnale laatstleden. We zijn alvast benieuwd naar de nieuwe invulling, een parkje zou geweldig zijn maar is wellicht een utopie.

En er kwam ook nieuws van de dienst Mobiliteit dat de Tinnenpotstraat woonerf zou worden. Voor de Sanderswal betekende het dat de parkeerplaatsen strak omljnd werden en je niet meer voor je eigen garage mocht parkeren. Gevolgen voor de Tinnenpotstraat?

Riet Wille

Babysitters gevraagd

Deze rubriek met het aanbod van babysitters is terug in de buurtkrant.

Heb jij ook zin om te babysitten terwijl de ouders genieten van een avondje uit? Stuur dan een mailtje naar: riet.wille@pandora.be en jouw naam en gsm nummer verschijnt in het volgende nummer van de Kleine Keizerkrant!

Deze dames zijn alvast van dienst:

- Louise Dewolf, Tinnenpotstraat, +32 484 92 47 27

- Lolita Standaert, Rabotstraat, +32 488 54 28 66

- Jana Goedertier, Filips van Cleeflaan, +32 486 23 05 37

- Louise Dhaeyer, Sanderswal, +32 477 355 369

- Viktoria Van Eetvelde Vandelannoote, Prinsenhof, +32 475 309 001

Nieuwe kandidaten?



Ons oud buurthuis

KRAKEN

In april 1980 kuierden enkele goede vrienden door **het Prinsenhof**. Ter hoogte van een onbewoond pand (huidige nummers 79 en 79b) bleven ze nieuwsgierig staan. De poort stond op een kier. Een unieke kans dus om even naar binnen te gluren. Het woord 'kraken' was toen nog geen gemeengoed. Van geen kwaad bewust stapten ze de grote binnenkoer op. Wat een oase van rust! Wat een prachtige site! Tot hun verbazing zagen ze in enkele grote bergplaatsen allerlei koetsen van de stad Gent staan. Ietwat verkommerde, maar wel sierlijke oude paardenrijtuigen, waaronder de koets van de burgemeester. Het meest opvallend waren echter een vijftal lijkwagens.

Het was duidelijk...Leon, Herman en Jaak hadden - zonder het goed te beseffen - het oude koetshuis van de stad Gent ontdekt en 'gekraakt'.



GEEN FORMALITEITEN

'Dit pand zou een ideaal buurthuis voor de dekenij kunnen worden', dachten ze. Een paar weken later namen ze contact op met toenmalig schepen Jacques Monsaert. Die was onmiddellijk het idee genegen. Op zaterdag 12 juli 1980 startte een groep vrijwilligers met de opruiming en renovatie van het gebouw. Wat vandaag de dag ondenkbaar is, kon in die tijd wel: de stedelijke technische diensten zorgden (zonder veel formaliteiten) voor dakpannen, verf en bouwmaterialen. Van haar kant leverde de buurt de nodige vrouw- en mankracht. Op 4 oktober 1980 was het buurthuis bewoonbaar en klaar voor het eerste Prinsenhoffeest. Vanaf dan was dit gebouw jarenlang dé ontmoetingsplaats voor alle Prinsenhoffbewoners (lees ook ter aanvulling 'Ons buurthuis en zijn architect' in dit nummer).

EEN 'VERGETEN' PAND

Maar blijkbaar had men ten stadhuize wel iets over het hoofd gezien. Dit pand was in feite (een vergeten) eigendom van het OCMW. In 1994 stelde de commissie het openbaar te koop. De verslagenheid in de buurt was groot. Even dacht men binnen het schepencollege om een nieuw buurthuis te creëren in het Ketelhuis op Bachten Walle. Maar dit bleek geen haalbare, betaalbare kaart. Gedurende vele jaren vergaderde het dekenijbestuur dan maar bij de leden thuis. Eind de jaren negentig kwam bijzonder goed nieuws vanuit het stadhuis. In **Zilverhof nr. 34b** zou men een vroeg-industrieel pand aankopen en verbouwen tot een buurthuis.

EEN NIEUWE THUIS

In 2001 kuierden enkele goede vrienden over de Brug der Keizerlijke Geneugten. Niet zonder enige fierheid keken ze op naar het eerste verdiep van een prachtig pand. Het nieuwe buurthuis was klaar om een 'thuis' te worden voor alle bewoners.

Jaak Van Vooren

VOOR CURIEUZENEUZEN : EEN DUIK IN DE GESCHIEDENIS

Vanaf 1648 vestigden de Ongeschoeide Karmelieten zich in de Burgstraat. Kort daarna breidden ze het klooster uit naar de Leeuwmeersen. Ons oorspronkelijk buurthuis in het Prinsenhof was dus ooit een bijgebouw van het klooster. Pater Henricus (Ongeschoeide Karmeliet) vermeldt in zijn 'Geschiedenis van het klooster der Karmelieten', dat er in 1732 'een poort werd gestoken in 't oud kloosterken op het Prinsenhof. Dat was dus ter hoogte van Prinsenhof nr.79.

Om te vermijden dat de eigendommen van de Karmelieten zouden worden geconfisqueerd, hadden de paters o.m. hun eigendom in het Prinsenhof door een privépersoon (Petrus Decamble) laten aankopen. Later kwam het in het bezit van de stedelijke overheid.

In 1843 werd het gebouw uitgebreid en omgevormd tot stadsschool. Rond 1847, onder het directeurschap van J. J. Steyaert, werkten er 42 onderwijzers voor 800 leerlingen. Men organiseerde er ook avondonderwijs voor zogenaamde 'adulten' (tussen de 14 en 21 jaar). Volgens het stadsplan van Gevaert en Van Impe was de stadsschool nog in 1875 in gebruik.

Rond 1900 werd in het pand de stedelijke dienst lijkvervoer ondergebracht. In 1955 werd het gebouw dan vrijgegeven achtereenvolgens voor de diensten van de stadsarchivaris, de wegedienst, de stadsreiniging en de dienst cultuur.

Jaak Van Vooren



**Ons buurthuis
en
zijn architect**

Op 22 april jongstleden zaten we gezellig samen, bij een koffie en een koekje, met architect **Dirk Boncquet**. We kenden deze bedrijvige persoon al van vroeger, want in de jaren 1990 was hij als stadsarchitect ontwerper van de nieuwbouw van het Industriemuseum (het vroegere MIAT) aan de Minnemeers. Van geboorte is Dirk Boncquet (° Wervik 1950) een West-Vlaming. Sinds hij echter in de jaren 1970 in Gent kwam studeren is hij als het ware met de Artevelde-stad vergroeid. Zijn stage als architect gebeurde bij een van de indertijd belangrijkste Vlaamse renovatiearchitecten, Romain Berteloot (1946 - 2011).

De toenmalige burgemeester Jacques Monsaert (1934 - 2002; burgemeester van 1983 - 1988), was erg geïnteresseerd in de stedenbouwkundige heropleving van Gent. Gent kende ooit een zeshonderdtal beluiken, waarvan er in het laatste kwart van de 20ste eeuw nog een honderdtal bestonden. De WIARUG (Werkgroep Industriële Archeologie van de Universiteit Gent) voerde in die periode een studie uit van die laatste beluiken, met de bedoeling een aantal te laten restaureren. Dirk, toen werknemer bij het Gentse Stedelijk Grond- en bouwbedrijf, werd betrokken bij de restauratie van de beluiken. Wat later werd hij medewerker bij de dienst Monumentenzorg en Stadsarcheologie. In opdracht van het schepencollege onder leiding van burgemeester Monsaert, werden plannen ontworpen om een buurthuis in te richten voor de Prinsenhofbuurtbewoners (lees ook het boeiend stukje van Jaak Van Vooren in dit nummer). Men had het oog laten vallen op een oude loods met binnenkoer in het Prinsenhof. Ooit was dit voormalig schoolgebouw, achteraan palend aan het domein van de Ongeschoeide Karmelieten, eigendom geweest van deze kloosterorde. De plannen om op deze plaats een ontvangstgebouw voor buurt-



werk in te richten dateerden van 1987. De werkgroep waarvan Dirk deel uitmaakte, stelde toen voor om een afzonderlijke vergaderzaal, een koetsenmuseum, een Keizer Karelzaal en een conciërgewoning in te richten. Een groots opgezet project dus. Uiteindelijk werden deze plannen niet gerealiseerd en kwamen hier appartementen (huidig nr. 79 en 79a).

Na enige tijd kwam er van het schepencollege een nieuw voorstel, ditmaal in het Zilverhof nr. 34b. Men had zijn oog laten vallen op enkele leegstaande gebouwen die achteraan aan de Lieve paalden. Het betrof meer bepaald een oude brouwerij (begin 19de eeuw) met aanhorigheden, ooit ingericht in gebouwen uit de 17de eeuw. Vooraan bevond zich een brede toegangspoort, die toegang gaf tot een binnenplaats, met aanpalend een woonhuisje en achteraan garageboxen. In 1995 werd het ontwerp voor de omvorming van deze site voorgelegd. De uitvoering had één jaar later in 1996 plaats. Ook het huisje werd gerestaureerd, maar nadien verkocht. De brouwerij zelf, "M. Van Duyn", dateerde uit het eerste kwart van de 19de eeuw, maar was in de jaren 1950 omgevormd tot een reeks garageboxen. Op foto's genomen omstreeks 1980 zijn deze boxen en stapelplaatsen nog duidelijk te herkennen. Er waren ook stapelplaatsen aan de linkerkant van de binnenkoer. Deze werden echter gesloopt. Het gebouw zelf kreeg een nieuwe dakbedekking, het schrijnwerk werd gerenoveerd en de riolering werd onder handen genomen.

De Brug der Keizerlijke Geneugten werd enkele jaren later, in het Keizer Kareljaar 2000, over de Lieve gebouwd. Ze werd gerealiseerd naar ontwerp van beeldhouwer en kleinkunstenaar Walter De Buck (1934 – 2014).

Naar een gesprek met Dirk Boncquet door Rita Godyns en René De Herdt

ONS BUURTARCHIEF

Enkele vrijwilligers buigen zich wekelijks over 'ons archief', d.i. de papieren documenten over de Prinsenhofbuurt die in de loop van de jaren zijn verzameld en, tot voor kort ongeordend en in dozen, op de zolder zijn bewaard. Hadewig, Jaak, Brigitte e.a. hebben drie grote rubrieken onderscheiden:

- de foto's
- alle andere papieren documenten, zoals krantenknipsels, brieven, verslagen van vergaderingen, plannen en affiches.
- de reeks van de Kleine Keizerskrant (KKK)

De foto's worden per straat gerangschikt; de andere documenten zijn geordend per jaar; de 'Kleine Keizerskrant' bestaat tot nu uit 80 nummers, het eerste nummer dateert van het jaar 1996. Het komende nummer, 81, verschijnt deze zomer.

Drie reeksen konden worden verzameld, helaas is geen enkele volledig.

Daarom een dringende oproep aan iedereen: wie de nummers 67 en/of 68 nog in zijn/haar bezit heeft, kan die veilig laten bewaren in het archief. Voor een tweede volledige reeks, ontbreken nog de nrs 65 tot 70, 72 tot 74 en 76, 78 en 79. Ook de oude nummers 27, 28 en 29 ontbreken voor een volledige reeks.

Op donderdagochtend is (meestal) vanaf 10u30 een 'archivaris' aanwezig in het buurthuis. Maar ontbrekende nummers kunnen ook rechtstreeks aan Hadewig, Jaak, Brigitte of Kaat worden gegeven. Alvast heel veel dank aan de schenkers!



Emma Tytgadt

Sinds midden vorig jaar heeft de Prinsenhofbuurt een nieuwe wijkregisseur in opvolging van regisseur Eline Schmidt.

Laten we kennis maken met Emma, en haar achtergrond wat toelichten. Emma Tytgadt werd geboren in Gent in 1980. Ze is een kind van Gent en van de wijk, want opgegroeid in de Papegaai- buurt. Haar oma werkte voor het Arcatheater, en haar mama is kort dramaturge geweest bij het NTG.

Ze volgde de opleiding geschiedenis aan de Gentse universiteit en behaalde haar masterdiploma onder leiding van prof. Bruno De Wever, broer van de premier van ons land. Haar proefschrift handelde over de (voornamelijk) Marokkaanse textielarbeiders die in de jaren 1960 werkzaam waren in de Gentse (textiel)industrie. Hiervoor steunde ze onder meer op het afnemen van interviews (mondelinge geschiedenis). Als vrouw was dit niet vanzelfsprekend. Gelukkig kon ze vaak een beroep doen op haar schoonvader om haarzelf en haar afstudeerproject te introduceren in de wereld van de arbeiders met Marokkaanse roots.

Na haar master in de geschiedenis volgde Emma nog een opleiding 'non profit management', met algemene vakken als communicatie, Human Resources, financiën, strategische planning... En vanzelfsprekend ging ze dan aan het werk, eerst in Brussel, bij de Federale Overheidsdienst Maatschappelijke Integratie. Maar na verloop van tijd verzeilde ze in Gent bij de Dienst Strategische Planning. Dat bleek snel te technisch en te weinig concreet voor haar. Emma kon dan starten bij de dienst Beleidsparticipatie (indertijd sprak men van de Dienst Gebiedsgerichte Werking), waar ze vandaag nog werkt. Voor haar eerste opdracht leidde ze een Europees project dat de tijdelijke invulling beoogde van leegstaande gebouwen en braakliggende terreinen in de stad, zo zijn in de Berg van Barmhartigheid (Abrahamstraat) organisaties tijdelijk gehuisvest in afwachting van een nieuwe toekomst voor het gebouw.

Momenteel bestaat haar huidige job deels ook uit 'wijkregie': de 25 wijken van de stad hebben elk een wijkregisseur, die de schakel vormt tussen de stadsadministratie, de politiek, het bestuur enerzijds, en de wijk, de bewoners, de professionele en culturele wijkpartners, (zoals Ten Hove in het Sint-Elisabethbegijnhof, of in de prinsenhofbuurt het Tinnenpot en het Arcatheater), de handelaars anderzijds. Het Prinsenhof is slechts een 'buurt', een deel van de veel bredere Elisabethbegijnhof- -Papegaai- Prinsenhof - Sint-Michiels 'wijk', begrensd door de Begijnhoflaan en de waterlopen De Leie, De Coupure en De Lieve. Eigen aan onze buurt is dat de meeste activiteiten door de Dekenij en de vele vrijwilligers worden ontplooid. Ook

eigen aan het Prinsenhof is dat, hoewel de buurt duidelijk divers is, de cijfers aantonen dat het inkomen van de wijkbewoners boven het stadsgemiddelde staat. In vele andere wijken is er een buurtwerker, een ambtenaar door de stad aangesteld, die de taak heeft de mensen samen te brengen en actief te laten participeren aan de buurtwerking, naast de wijkregisseur. Vanuit de stad, en misschien vanuit de buurt zelf, wordt in de Prinsenhofbuurt minder de nood gevoeld om een professionele kracht aan te duiden om activiteiten in te richten.

In de praktijk begon Emma in mei 2025 met het opbouwen van een netwerk in de diverse buurten van 'haar' wijk zodat onderling steeds betere contacten kunnen gelegd worden, en met het aftoetsen van nieuwe projecten zodanig dat de buurtbewoners op voorhand kunnen verwittigd worden van de nakende veranderingen in hun buurt. In de buurt van Marialand-Wispelbergstraat bijvoorbeeld, waar de bewoners de komst van een nieuwe school, naast vier bestaande scholen, met lede ogen bekeken uit angst voor toenemend druk verkeer, kon Emma, aan de buurtbewoners duidelijk maken dat de school een plan uitwerkt om de ouders aan te moedigen, en ook de gelegenheid te geven, om hun kinderen niet met de auto naar de school te brengen. Tegelijk stond de problematiek van de slechte staat van de straten en moeilijke toegang tot de scholen op de agenda. De discussie was moeilijk en het was soms hard tegen hard, maar uiteindelijk is er nu een veel aangename sfeer én een goed plan klaar voor een betere verkeersveiligheid in en rond de scholen. Emma is erg trots dat ze een belangrijke rol heeft mogen spelen in dat proces.

Voor de Prinsenhofbuurt werkt Emma zich nog volop in. Ze voelt zich alleszins aangewezen om de bewoners vlotter in contact te brengen met het stadsbestuur, o. m. door aandacht voor jonge kinderen, de mogelijkheden van het wijkbudget na te gaan, de Stedelijke Groendienst bij de vergroening van de buurt te betrekken en meer info vanuit het stadsbestuur in de wijk te verspreiden. Zo heeft bij Sanderswal de groendienst een nieuw park en avontuurlijke spelen voor de kinderen gerealiseerd in samenspraak met de bewoners, indieners van het voorstel voor het wijkbudget. Ook de gebrekkige verlichting van de plaats is wat later aan bod gekomen en opgelost.

Vanzelfsprekend stelt wijkregisseur Emma zich daarvoor geleidelijk op de hoogte van hetgeen leeft in de buurt: de bestaande netwerken, de buurtrecepties, bijeenkomsten, kunstmanifestaties, feesten, enz. Hiertoe plant ze o.m. contacten met 'oude' en nieuwe buurtbewoners. Men mag Emma dus hier en daar op huisbezoek verwachten. Op die manier hoopt ze beter te kunnen inspelen op de uitdagingen van de Prinsenhofbuurt:

- Welke zijn de mogelijkheden van het typische erfgoed in deze historische buurt. Het zou bijvoorbeeld goed zijn om een bestaande studie over de Berg van Barmhartigheid, waarin ook de mening van enkele bewoners van de Abrahamstraat werd verwerkt, beter bekend te maken en misschien te actualiseren: wat betekent een mix van wonen en gemeenschapsvoorziening? Wordt een ontwikkelaar gevonden die voldoende kapitaalkrachtig is en aan de voorwaarden kan voldoen?

- Hoe kan overlast in de buurt (welke dan ook) vermeden worden? En zeker niet te vergeten: een uitweg zoeken voor de 'kleine' en grotere problemen die wel in elke wijk voorkomen (sluikstort, afval, de soms zeer slechte staat van de straten...). Emma beschrijft ook haar rol als brug tussen de bewoners en de dienst Wegen en het mobiliteitsbedrijf zoals bij de aanpak van de buurt Marialand-Wispelbergstraat wordt aangetoond.

We danken Emma heel hartelijk voor het boeiend en open gesprek. We hopen ze nog lang in ons midden te hebben, want we beseffen dat het werk van een wijkregisseur een werk van lange adem is, waarbij het kennen van de wijk, de verschillende buurten en de bewoners de nodige tijd eist om tot bevredigende resultaten te komen voor alle betrokken partijen: stadsbestuur, stadsadministratie en last but not least, de bewoners-zelf. Het telefoonnummer van Emma Tytgadt: 0473696916

Tekst op basis van een interview door Rita Godyns en René De Herdt



Het breistertje

Op de hoek van het Zilverhof en de Pluimstraat woont het Breistertje. Als je oplet, merk je dat er een echt breiwerkje aan haar priemen zit. Dat is te danken aan Viviane Ryckbosch (Mirabellostraat). Zij zorgt ook voor vervanging wanneer een dief het breiwerk meeneemt, een diefstal die blijkbaar vroeger meer voorkwam dan nu.

Steekjes

Met haar breiwerk in de hand
zit ze op een vensterbank.
Nooit kijkt ze eens iemand aan
want het werk moet verder gaan.

Pas als de stad zijn ogen sluit
rust ze in het donker uit
en maakt dan een praatje
met de vogels uit haar straatje.

Maar het mooiste komt om twaalf uur
dan fluit het vogelkoor
voor het Breistertje
zijn mooiste Pluimstaartpartituur.

Riet Wille



‘Het Breistertje’ is een bronzen beeld van Jean-Pierre Cl  men  on, een Franse kunstenaar. Maar wat weten we over deze man?

Cl  men  on (*1946, Salbris, Loirestreek) studeert af als ingenieur en krijgt een opdracht in Algerije. Daar is hij professor elektriciteit en werkt mee aan een metaalverwerkend bedrijf. Na 5 jaar wordt hij uitgestuurd naar Gent waar hij toezicht moet uitoefenen op de constructie van het staalbedrijf Sidmar. Samen met zijn vrouw Danielle en dochter Christelle betrekken ze een woning in Gent, het hoekhuis van het Zilverhof en de Pluimstraat. In Gent raakt hij bevriend met Frans Walravens, een beeldhouwer uit Mechelen. Bij Cl  men  on groeit meer en meer de ‘goesting’ om ook deze kunstzinnige weg in te slaan.

Hij reist naar de bekende marmergroeve Carrara, in het Italiaanse Toscane. De man brengt een stuk marmer mee naar Gent en sculpteert zijn eerste werk. Op aanraden van zijn vriend Walravens, laat hij zich in 1974 inschrijven in de Academie voor Schone kunsten. Daar leert hij brons gieten van zijn leraar Paul Van Geysegem, een beeldhouwer uit Geysegem. Op de Academie realiseert hij ‘het Breistertje’, zijn eerste groot werk, voor de tentoonstelling ‘*Formes humaines*’ in het Rodinmuseum in Parijs, waar hij graag in het kunstenaarsmilieu vertoeft.

De inspiratie hiervoor haalt hij bij zijn vrouw die houdt van breien. Breien is een constante herhaling van een kleine actie zonder grote waarde op intellectueel of esthetisch vlak, maar geeft wel de mogelijkheid de kou te overleven ... Zo filosofeert Cl  men  on over die kleine, steeds weerkerende stapjes die we zetten in ons leven.

Na de tentoonstelling in Parijs plaatst hij ‘het Breistertje’ in 1976 aan zijn gevel in het Prinsenhof. Het plaatsen van de zeshonderd kilogram wegende blauwe hardsteen met het bronzen beeldje ging blijkbaar met heel wat moeilijkheden gepaard.

(En de toenmalige wijkagent zou hemel en aarde bewogen hebben om het beeldje daar weg te krijgen. Het bouwreglement van de stad liet geen uitsprongen toe van meer dan twintig centimeter en het beeldje springt zowat het dubbel uit. Gelukkig zag ‘hogerhand’ deze zware overtreding door de vingers.)

Zijn vrouw Danielle overlijdt in 1980 en het Breistertje vormt een blijvende herinnering aan haar.

De kunstenaar stopt meer in het beeldje dan je denkt. Goed kijken is dus de boodschap. In dit werk wil hij het leven van verleden, heden en toekomst symboliseren. Het breistertje zelf stelt het leven van elke dag voor. Een stukje ionische zuil (zesde eeuw voor Christus), een autowiel (3500 voor Christus), een conservenblik (Brit Peter Durand 1810) stellen het verleden voor. Het zijn voorwerpen uit dode of stervende beschavingen. En een klein, getralied venstertje stelt de toekomst voor. Het geeft een inkijk in het innerlijk leven van de mens.

Na Sidmar krijgt Cl  men  on een nieuwe opdracht als medewerker aan een metaalbedrijf in Nieuw-Caledoni  , een eiland naast Australi  . Hij weigert deze aanstelling en kiest resoluut voor de kunst. Hij keert terug naar Frankrijk maar komt nog regelmatig terug naar Gent.

In 2010 ontwerpt Cl  men  on een kunstwerk voor het sociaal restaurant ‘Parnassus’ op de Oude Houtlei. Het is een grote sculptuur van wollen doeken, ge  nspireerd op koraal. Het bewuste koraal zelf zit onder een glazen stolp, ook te zien in het restaurant.



Jean-Pierre Cl  men  on, Koraal
Restaurant Parnassus,, Gent

Waarom een koraal? Een koraal groeit, brokkelt af, stroomt door ... Ook de medewerkers van deze sociale werkplaats krijgen hier de kans om te groeien en verder door te stromen. In deze ontwijde Franciscanenkerk gaan ook concerten door, wat een goede akoestiek vraagt. De enorme sculptuur aan het plafond dempt het geluid en oogt bovendien magisch.

In 2017 krijgt Cl  men  on de opdracht om het interieur van het sociaal restaurant ‘Het Balenmagazijn’ te ontwerpen. Dit restaurant situeert zich in de Getouwstraat, Bloemekeswijk, en is een moderne, grote ruimte. Aan het plafond hangen lange, katoenen draden die refereren naar katoenballen. Langs de muur groeit een katoenplant en een verlichtingsinstallatie zorgt voor een bijzondere lichtinval.

Momenteel woont Jean-Pierre Cl  men  on in Saint-Aubin de Cadelech, Dordogne, Frankrijk.

Ook nog vermelden dat ‘Het Breistertje’ in 1983 gestolen werd (archief Prinsenhof). Vanwege het gewicht van dit beeldje en het feit dat het met staven vastzat in de muur, was dit vast geen eenvoudige klus. De dieven vluchtten weg met de auto. Hoe lang het beeldje afwezig was op haar stekje en hoe het werd teruggevonden staat niet vermeld. Van wie daar meer over weet krijg ik graag een mailtje, zodat we dit artikel kunnen vervolledigen. Alvast bedankt.

Bron: Hendrika Meyvaert, stadsgids Gandante. Ze nam persoonlijk contact op met de kunstenaar en kreeg van Cl  men  on een liefdevolle mail terug met zijn persoonlijke, bovenvermelde info.

Riet Wille

World Wide Knitting in Public Day

13 juni 2026



Het Prin'zen'hof

Echte trendsetters waren het, onze voorgangers bijna 100 jaar geleden, toen ze van de KOER des Princes een PrinsenHOF hebben gemaakt, zowaar het eerste onthardingsproject in Gent.

Onze hof. En de jongste 15 jaar is hij nog aangenamer geworden. Sinds zone 30 mogen we al eens ongestraft de straat zonder kijken oversteken en het verkeerscirculatieplan bracht ons hier een propere lucht en een hoorbare stilte die veel buitenmensen ons benijden.

Er zijn natuurlijk ook wat flauwe kanten en in echte Gentse traditie - nie neuten – nemen we ons voor om vooral naar de goede kanten te kijken. *'Always look at the bright side of life!'*¹ Content zijn, zelfs als het wat ZEN vraagt.

Een beetje meer ZEN kan nooit kwaad en daar heb ik het onlangs nog met mijn vriend Charles over gehad.

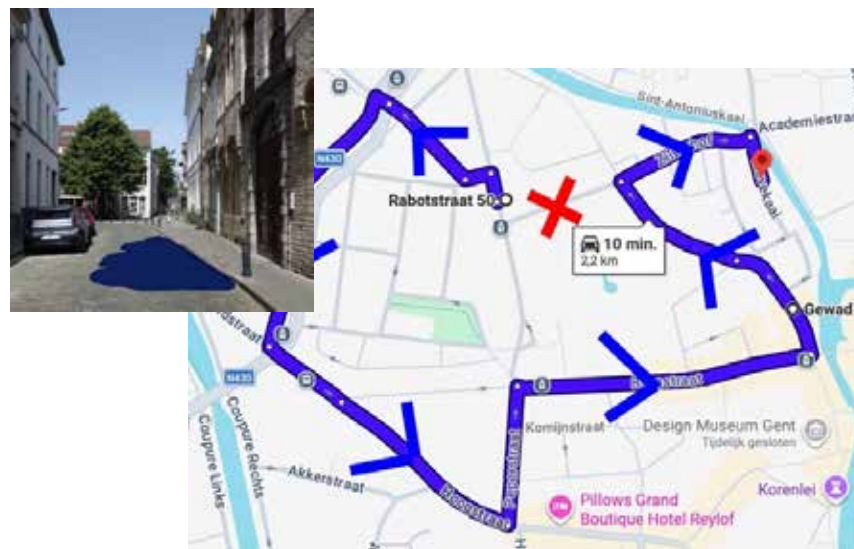
Mijn vriend Charles is zo iemand die de TV altijd onmiddellijk uitzet als er een campagne-filmpje van 'Kom van dat gat af' wordt afgespeeld. Zelf zegt hij dat vooral het in beweging houden van zijn hersenen belangrijk is en hals-starrig – dat heb je van onvoldoende beweging – zweert hij dus bij zijn vierwieler.

En zo gebeurde het, een paar weken geleden. Er was die dag nóg minder verkeerslawaaï dan anders en Charles zou ons komen bezoeken. Later dan verwacht belde hij aan, briesend, rood stomend, kortom: in een rotstemming.

"Die Simon heeft daar nog maar eens de hele straat afgezet. De vorige keer kon ik niet door omdat ze stoofhout aan het opladen waren voor Berlinde, nu waren ze daar mirabellenbomen aan het lossen voor de tuin van het Acasa-project. Ik ben helemaal moeten omrijden langs die 1000 vuren!"

"Dat is inderdaad een eind, en al die verspilde CO2!"

Die CO2 vond hij, zoals te verwachten, niet echt een argument en hij briepte verder: *"Ik reed dan in het Gewad, zag daar zó een grote plas dat ik mijn 4-wielaandrijving heb geactiveerd, 't was aan de deurwaarder, maar gelukkig goed doorwaadbaar..."*

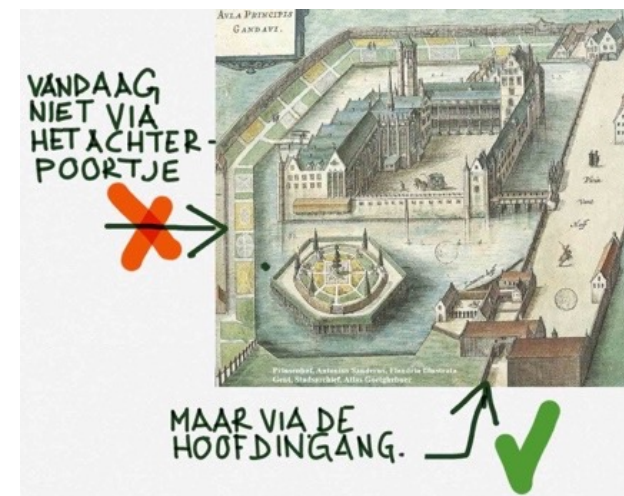


Ik was even van mijn melk: zo een mix van hele en halve stafrijmen in slechts twee woorden! En toen zag ik in een flits een oplossing voor die plas. Nee, niet langer bij de stad neuten om die put eindelijk te dempen, gewoon koesteren die link tussen put, Gewad en doorwaadbare plaats. Echt iets voor onze buurtbewoner Randoald om daar een aangepast verkeersbord voor te ontwerpen, vinden jullie niet?

Intussen was Charles een beetje gekalmeerd en hebben we gezellig gebrainstormd hoe we van dat probleem met Simon een win-win kunnen maken.

Ons voorstel?

De dekenij zorgt voor een historisch verantwoord didactisch vaandel – *vaandeler-vinger* genoeg! - en Simon zorgt voor een flexi-jobber die dat vaandel toont daar aan het einde van de Peperstraat telkens als Simon of één van zijn vrienden de Mirabellostraat afsluit. En wij oefenen onze zen.



1. Dankzij de Dekenij konden we recent nog genieten van de Monty-Pyton-film waarin dit heerlijk lied wordt gezongen. Een aanrader, die filmavonden in het buurthuis: gezellig onder burens, gratis, bescheiden drankprijzen, ...
Kleine opmerking: de stoelen zijn niet van Kinepolis-kwaliteit, maar van deken Kaat mogen we zeker ons kussentje meebrengen.

Tegenwoordig komt onze vriend Charles ons dikwijls bezoeken en zo gebeurde het enkele dagen later dat hij met zijn vierwieler geblokkeerd stond aan een afgesloten Zilverhof.

Deze keer was het niet mijn vriend Charles die briepte en stoomde, maar de kapotte stadsverwarmingsleiding in de straat!

Nu Charles zijn hersenen georiënteerd heeft naar meer zen, was hij zelfs gelaten toen zijn gps hem meldde: "kan geen route berekenen".

Wat kan een mens anders doen, wanneer zelfs een gps de handdoek in de ring gooit:



Een volgende uitdaging dus. Deze keer moesten we toch iets langer brainstormen. We hebben een voorstel, maar we moeten het eerst – democratie!!! - nog voorleggen aan de inwoners van het Widostraatje.

Ons voorstel. In geval van dergelijke onbereikbaarheids crisis – want zo mag je het wel noemen - wordt het Widostraatje dubbele richting en, omdat het te smal is, zorgt de stad voor een flankerende maatregel: een heraut met klaoenen aan beide straateinden. Met aangepaste signalen informeren zij elkaar van het in- en uitrijden van auto's. En tegelijk informeren die klaoenen, als het ware op tamtam-wijze, de buurt van de crisis-situatie. Dat alles in combinatie natuurlijk met een aangepaste spandoek.

Aan onze deken Kaat de vraag om dit voorstel te willen bespreken met de wijkregisseur. Wij van het prinzenhof beloven als tegenprestatie om over dergelijke problemen nooit meer te neuten.

IB

PS 1

Van telepathie gesproken: de inkt van dit artikeltje was nog niet droog toen de stad plotsklaps dubbele richting invoerde in het Widostraatje, zij het zonder herauten.

PS 2

... en plotsklaps waren op de Academiebrug de paaltjes verdwenen! Zou het kunnen dat het dekenijbestuur de binding met de Molenaarsstraat wil verbeteren?

Charles



Expo 'To Be is to Weave'
Juni 2026



Abrahamstraat 16

Wat begon met een witte deur en rode geraniums, is vandaag, anno 2026, een groene deur en een perenboom. Alsof het huis zelf met de tijd is meegegroeid - stiller misschien, maar dieper geworteld.

Riet woont er al sinds 1975, nog voor het echt haar plek werd. In 1977 kocht ze het huis, nummer 16, en gaf het een ziel. Erik kwam erbij in 1980. Ze trouwden in 1985, maar het echte huwelijk zat al in de kleine dingen: samenleven, samenbouwen, samenblijven.

Het nest groeide. Liefde en leed vonden er hun plek, kinderen liepen er rond, diertjes kwamen en gingen. Overal verzamelden zich spulletjes, boeken, plantjes - alsof elk object een herinnering vasthield. Maar meer nog dan dat: er was altijd vriendschap. De deur stond open, voor een snelle babbel of een lange zit, voor wie nood had aan warmte of gewoon een kop koffie en een luisterend oor.

Erik, een beetje zoals Geppetto, maar niet met touwtjes, vooral met hout. Altijd aan het maken, timmeren, creëren. Leerkracht ook, in economie, en interesse in aardrijkskunde, maar eigenlijk in het leven zelf: reizen, cultuur, verhalen die verder gaan dan kaarten en grenzen.

En Riet - een biologe in hart en nieren, al gaf ze haar dagen aan de wiskunde. Misschien omdat beide draaien om hetzelfde: patronen zien, begrijpen hoe dingen groeien, veranderen en blijven.

Op 10 augustus 2025 veranderde alles. Een kortsluiting in de zekeringskast, een brand die niets ontzag. Muren, spullen, herinneringen - alles leek verloren. Maar niet het nest.

Want het nest is geen huis. Het zit niet in bakstenen of deuren, wit of groen. Het zit in mensen. In de warmte die ze dragen en doorgeven. In de manier waarop ze elkaar blijven vinden, zelfs wanneer alles wegvalt.

En misschien werd dat nog het duidelijkst in wat volgde: de buurt. De burens, de vrienden, de mensen die kwamen helpen, dragen, troosten. Die bewezen dat het nest groter is dan nummer 16 alleen.

De wederopbouw is begonnen. Plank voor plank. Steen voor steen. Maar in wezen is het nest nooit verdwenen. Het leeft voort in de mensen die het bezielen

Liefs, Tess

Expo 'To Be is to Weave'
Juni 2026





Het was de mooiste tijd

Vanaf begin de jaren zeventig heb ik meer dan tien jaar in het **Prinsenhof** op **nummer 51** gewoond. Het herenhuis stond al een tijdje leeg en ik kon de eigenares uiteindelijk na twee bezoeken overtuigen om het aan een vijftal academiëstudenten te verhuren.

Het was de mooiste tijd. Ook nadat we waren afgestudeerd, zijn we er nog jaren blijven samenwonen.

Het Prinsenhof was toen een levendige volkse buurt met een uitgesproken dorps karakter. Meteen vanuit de Burgstraat komende, was er rechts in het Gewad een uitstekende 'gewone' beenhouwer met daarnaast een krantenwinkel en daar recht tegenover de feest- en theaterwinkel Avothea (alles voor het theater).

Een eerste teken dat de buurt ging vervellen, was de komst van Hendrik Keuleer, een excentrieke leraar zedenleer uit het Brusselse. Na jaren antiek en rommel verzamelen, opende hij in het Gewad de Danteske wijnbar *'De tap en de tepel'*. De bevlogen Brusselaar die er als een ongewassen vogelverschrikker bijliep, had zeker in zijn Gentse beginjaren jaloersmakend veel succes bij jonge vrouwen. Later zou hij vooral een gedreven dierenvriend worden.

Op de hoek van het Gewad met de Widowstraat was er ook nog een kaaswinkeltje en daar waar de straat verbreedt tot een pleintje was er een pittoreske sigaretten- en drankwinkel waar ik, toen nog een roker, dagelijks met de uitbaatster te lang bleef kletsen.



Van hieraf moet ik uit Wim de Craenes evergreen Rozane (op Spotify 2,7 miljoen keer beluisterd) citeren: *'Toen zag ik pas dat Prinsenhof de naam was van de straat. De straat waarin je woonde, de straat met jouw gelaat. 'k Herinner mij de stoepen en het schoongeveegd trottoir. De bakker met vakantie met ervoor de voddenkar.'* Ook nadat de bakkerij een tweedehands boekenwinkel was geworden, bleef de steekkar van de voddenkoopman op het pleintje staan. Rozane woonde in een nu verdwenen huis

Beste Prinsenhovelingen,

Toen ik nog als een jong veulen rondartelde in de kuip van Gent liep ik wel eens fotograaf – en tegenwoordig ook columnist in het Weekblad van De Standaard – **Michiel Hendryckx** tegen het lijf. Hij fotografeerde met brio onze stad, zijn inwoners en diverse artistieke strapatsen (waaronder ook die van mij). Later zijn we samen nog lid geweest van de onvolprezen *Megafoonfanfare*, die onder de kundige muzikale leiding stond van wijlen Jan Emery.

Ik herinnerde mij dat Michiel nog enkele jaren in het Prinsenhof had gewoond in zijn studentenjaren en daarom vroeg ik hem of hij dat niet in een column kon gieten voor onze KKkrant. Dat heeft hij met veel plezier voor ons gedaan. Veel leesgenot!

Daan



Rosannes huis gesloopt

Begin van de 70-er jaren had zanger Wim De Craene een hit, «Rosanne». Dit autobiografische lied situeert zich in het Gentse Prinsenhof. Het huis waar Rosanne woonde wordt gesloopt en de bakker, waarvan ook sprake is in de tekst, is nu een boekenwinkel geworden. Alleen de voddenkar staat er soms nog. Vlaanderen is een monument armer. (Michiel HJ)

vooraan het Prinsenhof. Lang werd beweerd dat ze Leah Thys was. In werkelijkheid was haar jongere zus, actrice Chris Thys Rozane.

Verder had je ook de paardenstallen van de voormalige stedelijke lijkkoetsen. De gebouwen werden toen gebruikt door de straatvegers van de stadsreiniging. Een onvergetelijk beeld was 's winters, in de nog donkere ochtend, de vegers 'in processie' richting centrum te zien stappen met aan iedere kar het licht van een wiebelende olielamp. Naast de paardenstallen was er de eenmansgarage Blitz. De goedlachse uitbater, met ringbaardje en met een altijd uitdovende cigarillo in de mond, was een bijzonder aangenaam man, waar ik na al die jaren nog vaak aan terugdenk.

In die dagen hadden we geen wasmachine. Alle was, tot en met de zakdoeken en keukenhanddoeken, gingen naar wasserij De Prins aan het Prinsenhofpleintje. Het was altijd een beetje feest om met de overvolle mand gesteven en gestreken wasgoed naar huis te gaan. Een luxe die ik me later nooit nog heb gepermitteerd.

Ook op het pleintje, op de hoek met de Mirabellostraat was er een naamloos café. Wie er geen habitué was, werd er gewoon buiten gekeken. Het ging er vaak ruig

aan toe met de deur open en de muziek volle bak. Soms werd de loeihard spelende jukebox op straat gereden. Op een zomeravond was ik getuige van zijn einde toen het weer plots omsloeg en na een luide donderslag het meteen begon te stortregen. Ik ben nog gaan helpen om de jukebox in veiligheid te brengen. Maar de wieltjes waarop hij stond, zaten klem tussen de kasseien. Er zat niks anders op dan de stekker uittrekken. Het zicht van die verweesde jukebox in de gietende regen was een kwalijk voorteken.

Kort daarna kreeg ik een vriendelijke brief van de huisbazin dat haar jongste dochter in het huis wou wonen. Weinig heeft me ooit verdrietiger gemaakt. Nadat ik was verhuisd naar de andere kant van de stad, heb ik uit pure zelfbehoud gedurende tientallen jaren het Prinsenhof gemeden.

Michiel Hendryckx



Chris Thys en Ramses De Craene - zoon van - waren er zaterdag bij. © David Van Hecke

45 jaar na 'Rozane' van Wim De Craene: parkje vernoemd naar de actrice die zijn muze was

‘Meer Prinsenhof’, een traject met Stichting Lodewijk de Raet

In het Prinsenhof gebeurt al veel moois. De Dekenij zorgt al jarenlang voor ontmoeting, sfeer en verbondenheid in de wijk. Dankzij de inzet van vele vrijwilligers blijft het buurthuis in het Zilverhof een warme plek waar mensen samenkomen voor activiteiten, een babbel, een feest of gewoon een gezellige avond onder burens.

En toch voelen we aan dat er nog méér Prinsenhof in de buurt zit.

Meer ontmoeting. Meer ideeën. Meer burens die elkaar kennen. Meer kleine en grote initiatieven die kunnen groeien. Want overal in de wijk wonen mensen met talenten, ervaring, goesting en engagement. Mensen die iets willen betekenen voor hun straat, hun burens of de buurt. Soms zichtbaar, soms stil op de achtergrond.

Vanuit die gedachte vragen we de komende maanden bewoners met elkaar in gesprek te gaan. Niet omdat er te weinig gebeurt, maar omdat we geloven dat er naast alles wat vandaag al bestaat nog veel mogelijk is. Hoe kunnen we nieuwe ideeën meer kansen geven? Hoe kunnen burens elkaar makkelijker vinden? En hoe maken we ruimte voor initiatief van andere mensen uit de buurt?

Vanuit die gesprekken groeit stilaan een kleine “vuurgroep”: een groep buurtbewoners die samen wil nadenken én mogelijk maken. Geen zware structuur of ingewikkelde vergaderingen, maar een open manier van samenwerken. Mensen die willen helpen om ideeën te verbinden, initiatief te ondersteunen en buurtbewoners warm te maken om zelf hun schouders onder het Prinsenhof te zetten.

Want mooie buurtinitiatieven beginnen vaak klein. Met iemand die een idee heeft. Een paar burens die willen meehelpen. Een ontmoeting op straat. Een activiteit in het buurthuis. Een simpel voorstel dat anderen enthousiast maakt. Denken we maar aan Tess met haar activiteit voor de jongere bewoners in de buurt, of Pascal met zijn petanque en fietsactiviteit.

Nieuwe ideeën, helpende handen en frisse energie zijn altijd welkom!

Heb je zin om af en toe extra mee te helpen? Heb je een idee voor de buurt en zoek je medestanders om het te realiseren? Of ben je gewoon benieuwd naar wat er nog meer kan groeien in het Prinsenhof? Samen met Stichting Lodewijk De Raet willen we hier aan werken.

Volg zeker onze communicatie via Facebook en onze Nieuwsbrief, de Actua, onze website of spreek iemand van de Dekenij of de vuurgroep aan.

Je kan ook je contactgegevens bezorgen via onderstaand mailadressen. Dan nemen we graag contact met je op: info@prinsenhof-gent.be

Koen Steuperaert voor ‘Stichting Lodewijk De Raet’ & Buren en Vuurgroep voor ‘Meer Prinsenhof’



Rozanetuin



Kleine KeizerKrant

NR 81 JULI 2026



Voorwoord

Hoi allemaal,

Ik ben Tess, en samen met mijn man Stefan en dochtertje Lily woon ik in de Abrahamstraat. Ik ben afgestudeerd als dierenarts, maar werk vandaag vooral als wetenschapper aan de Universiteit Gent. En ja hoor - daar hoort heel wat lezen en schrijven bij! Gelukkig doe ik dat ook graag, want als kind was ik al dol op boeken, krantjes en zelf verhaaltjes schrijven. Daarom zit ik nu ook met veel plezier in onze Prinsenhof boekenclub.

Maar wat ik misschien nog het allerleukst vind, zijn kinderen. Mijn dochtertje is mijn grootste schat, en ook mijn nichtjes en de buurtkindjes liggen me heel nauw aan het hart. Samen knutselen, ontdekken, lachen en verhalen verzinnen, dat zijn voor mij de mooiste momenten.

En dan onze buurt... het Prinsenhof! Is het hier niet heerlijk wonen? Mooie huizen, gezellige straatjes, leuke winkeltjes, fijne burens en altijd wel iets te beleven. Het voelt echt als een warme plek waar jong en oud zich thuis kunnen voelen.

Met de Kleine Keizerkrant wil ik graag iets maken dat ook voor jullie leuk is om te lezen-met verhaaltjes, ideetjes, en misschien zelfs jullie eigen tekeningen of verhalen.

Laten we er samen iets moois van maken!

Liefs, Tess

Feest! **In de speeltuin van Bachtenwalle!**

Goed nieuws voor alle speelvogels!

De speeltuin van Bachtenwalle heeft een frisse make-over gekregen en ziet er weer superleuk uit.

Er zijn **nieuwe paadjes** aangelegd zodat je er nog makkelijker kan rondlopen en spelen.

Voor mama's, papa's en grootouders is er **een nieuwe zitbank** geplaatst op een plek waar ze alles goed kunnen zien.

Maar dat is nog niet alles...

De speeltuin kreeg ook **mooie bloemenweides** en **nieuwe planten**, waardoor het er extra vrolijk en kleurrijk uitziet!

En natuurlijk is er ook heel wat nieuws om mee te spelen:

- een nieuwe zandbak
- een nieuw klimrek
- een nieuwe glijbaan
- én een hefboom voor de leukste zandgebakjes

Kortom:
trek je speelkieren aan en...
allen daarheen!



De paasactiviteit op zaterdag 18 april!

Wat een gezellige paasdag was het! We begonnen de activiteit met een leuke knutselworkshop, waarbij alle kinderen hun eigen paashaas mochten maken. Met papier, pompons, stro, en een flinke portie creativiteit ontstonden er de mooiste en grappigste werkjes.

Daarna gebeurde er iets magisch: overal verschenen kleine paashaasjes! Dankzij Eva Luna, die de kinderen prachtig schminkte, leek het wel alsof de ruimte gevuld was met echte paashaasjes.

Alsof dat nog niet genoeg was, volgde er een spannende paaszoektocht. Overal lagen verrassingen verstopt en iedereen ging enthousiast op zoek. De blije gezichtjes spraken boekdelen!

Als kers op de taart werd er ook nog een grote chocolade paashaas, gemaakt door Marijn Coertjens, verloot. Het mooiste knutselwerkje viel in de prijzen – wat een feest!

Dit alles gebeurde onder het toezien van de paashaas zelf, die alles netjes in goede banen leidde.

Een dikke dankjewel aan alle kindjes, ouders en vooral de hulpjes van de paashaas. Zonder jullie was dit nooit zo'n fijne dag geweest!

Tot volgend jaar!



Dieren uit de buurt

🐶 Interview met Lupo, de kleine prins uit het prinsenhof 🏰

Vandaag gingen we op bezoek bij een échte viervoeter uit onze buurt... Maak kennis met **Lupo**, een charmante Yorkshire terriër van 11,5 jaar oud!



👋 Hallo Lupo! Vertel eens, wie ben jij?

Woef! Ik ben Lupo, een vrolijk mannetje en een echte levensgenieter. Sommigen noemen mij zelfs de kleine prins uit het prinsenhof!

👤 Wat doe jij het liefst op een dag?

Oh, dat is makkelijk! Ik ga elke dag **twee keer drie kwartier wandelen**. Mijn favoriete plek? Het mooie prinsenhof waar ik altijd nieuwe vriendjes tegenkom. Snuffelen, rondlopen en iedereen begroeten... heerlijk!

🍽️ Wat staat er bij jou op het menu?

Ik ben een eenvoudige fijnproever: geef mij maar lekkere **korreltjes**. Daar word ik blij van!

💖 Waar hou jij het meeste van?

Van **kindjes**! Die zijn zo lief en speels. En ik geef héél graag **likjes** om te laten zien dat ik iemand leuk vind. Pas op, voor je het weet krijg je een nat kusje! 😊

🐾 Hoe zou je baasje jou omschrijven?

Ze zeggen dat ik **heel sociaal** ben. Ik maak makkelijk vriendjes, zowel met mensen als met andere hondjes.

📺 Je ziet er altijd zo netjes uit... hoe doe je dat?

Dank je wel! Ik lijk een beetje op mijn baasje zeggen ze: altijd netjes en verzorgd. Mijn vacht is **perfect geknipt**, en ik draag een mooi **leren bandje**. En als het koud is? Dan trek ik mijn gewatteerd winterjasje aan. Stijlvol én warm!

🏠 Nog een laatste vraag: wat maakt jou zo bijzonder?

Ik ben misschien klein, maar ik heb een **groot hart**. Ik maak iedereen blij met mijn vrolijke pootjes en lieve kusjes!

🐾 Tot de volgende keer, zegt Lupo!

Misschien kom je hem wel eens tegen tijdens een wandeling... kijk maar uit voor een vrolijk hondje dat graag hallo komt zeggen!



Uit het nieuwe boek van **Riet Wille**
De mmm ... van smakelijk, De Eenhoorn, 2026

Soorten kolen

Als je kijkt naar hun vorm en kleur,

Kan je meteen al raden

welke naam ze dragen:

spitskool,

rodekool,

wittekool,

groenekool, ...

Maar de mooiste naam

is toch voor bloemkool:

Als je haar groen verwijdert

ontdek je het wit

van een boeket roosjes

dat binnenin zit.



Uit je truitje, fruitje!

Haar schelp is van hout.

Als je van haar houdt,

moet je ze kraken

om haar te smaken.

In het klokhuis zitten
een heleboel pitten.
Rood, gelig, groen en rond,
smaakt hij zoet en gezond.

Ze hangen aan een tros
en van de blauwe
maken ze rode
wijn, wat gek
een kleur
te zijn!
O

Wit met een gele schil erom.

Ha, ha, ha, ze lacht zich krom.

Hij is geel maar niet zoet

en met te veel van zijn sap,

trek jij een zure snoet

Ze is oranje maar klein,
en moet nog veel groeien
om een sinaasappel te zijn.

Ze is groen of zwart,
met een pit in haar hart.
Zelden is ze alleen
en in een blik of glazen pot
heeft ze olie om haar heen.

Appel...
laat je zien!
Pas maar op
of ik eet je op!

Hij rijmt op citroen en pompoen
maar is zoeter
en groter dan een citroen,
kleiner dan een pompoen.



Contact

Dekenij Prinsenhof VZW

Kaat Heyse
0472 59 19 17

Prinsenhof Cultuur VZW

Johan Vandeputte
0477 50 17 71
info@prinsenhof-gent.be

Buurthuis Zilverhof

Reservaties & beheer
Leo Verlinden
0497 46 61 54
verlinden.leo@gmail.com

Wijkinspecteur

Elise Goedertier
Belfortstraat 4, 9000 Gent
09 266 61 30
elise.goedertier@police.belgium.eu

Wijkregisseur

Verbindingsambtenaar stad Gent en de buurt
Emma Tytgadt
0473 69 69 16
Emma.Tytgadt@stad.gent
Dienst Beleidsparticipatie - Departement
Bedrijfsvoering - Stad Gent
Franklin Rooseveltlaan 1, 9000 Gent

Wil je nog sneller op de hoogte zijn van het reilen en zeilen in de buurt?
Schrijf je dan in op **de besloten facebookgroep** van de buurt:
bewoners Prinsenhof Gent. Om lid te worden vragen we je om de groepsregels
in te vullen en hiermee akkoord te gaan.

Volg ook de info en agenda op de startpagina van onze website:

www.prinsenhof-gent.be.

Je kunt je er ook inschrijven voor de mailinglist, zo ontvang je een mailuitnodiging voor onze activiteiten. Heb je informatie of suggesties voor de website, richt je tot **els.desmedt@dotplus.be**.

Wil je reageren op een artikel uit dit nummer van de Kleine Keizer Krant of zou je graag meewerken aan een volgend nummer? Stuur dan een berichtje naar **Rita.Godyns@ugent.be**

Colofon

Deze Kleine Keizer Krant kwam tot stand door de inbreng van:
Ignace Bevernage, Patrick Cohen, René De Herdt, Regine De Loose,
Rita Godyns, Michiel Hendrickx, Daan Hugaert, Tess Goossens,
Kaat Heyse, Hadewig Stinissen, Jaak Van Vooren, Michel Vlaemminck
en Riet Wille

PRINSEN HOF **FEESTEN**

4.5.6 sep '26
Prinsenhofplein



www.prinsenhof-gent.be